

b.e.r.r.i.a.k

z.i.r.i

PEDRO LUIS ARIASBakearen Aldeko
Koordinakundeko
bozeramailea

«Irlandako egoera eta hemengoa desberdinak dira, eta, horregatik, iruditzen zait ezer gutxi ekar daitekeela handik hona»

EL MUNDO

JON JUARISTI

Filologoa

«Euskal nazionalistak lehen mailako espainola izan nahi du»

LA VANGUARDIA

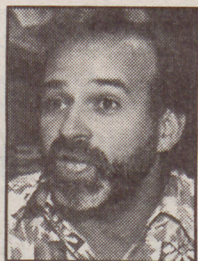
GEORGE CONTOPOULOS

Astronomoa

«Lurra gutxienez hurrengo 20 bilioi urteetan biratuko da Eguzkiaren inguruan»

EL CORREO

PANTXOA ETXEGOINEuskal Kultur Erakundeko
zuzendari berria

«EKEak energia gehiago ezarriko du gazteei buruz. Euskal eta euskarazko kulturak ez bailuke luzaro bizitzerik gazterik gabe»

HERRIA

i r i t z i a

zuzendaria

Mixeriak baditu milaka aurpegi

Miseria eta mixeriaz berba eginez datorkigu Agirretxea zutabelari berria. Ederto Joseba! Zorionak! Bazen garaia norbaitek hemen pairatzen dugun mixeriaz denon begibistan agertzeko. Baina despistatu xamarra zarela iruditzen zait, zeren despistea izango da hainbat mixeria ez aipatzea, ez? Beno, errepaso labur bat egingo diegu: mixeria sofritu behar dugun langabezi tasa da, baita ETTak ere, mixeria balore eta ohitura sexistez betetako gizartea da, mixeria Guggenheimek aurreikusita daukan urteroko 1.000 milioiko diru galera da, mixeria intsumisoak kartzelaratzeko da, baita krudeltasun osoz dispartzioa zilegitzat jotzen duten alderdien jarrera, eta beraien isiltasunarekin konplize bihurtzen direnena. Tortura mixeria da. Euskarak jasaten duen egoera mixeriaren isla baino ez da. Zoritxarrez, ez dut uste zerrenda hemen amaitzen denik.

Miseriaz ere zerbait aipatu zenuen zutabea. Ez dakit, Joseba, kristau ikuspuntutik sortutako karitateak jarraitzaile asko dituela ez dizut ukatuko, baina, mesedez, ez dezagun miseria hitza erabili berau sortu duen injustizia salatu barik. Ez da serioa. Miseria konpontzeko Turkanara joan behar dugula bertako haurrei laguntzera? Umeei kontatzeko ipuin polita, baina sinplea. Mendebaldeak txirotu dituen herrialde horietan dagoen miseria ez da ezerezetik sortu den perretxikoa, horren atzean errudunak daude. Salatu ditzagun injustizia eta errudunak, bai han eta baita hemen ere, eta ez dugu miseria eta mixeriaz kezatzeko arrazoirik izango.

• Nere Portillo Garramiola
LEKEITIO (BIZKAIA)

Hilabete pare bat

Joan den astean, albistegi bat ikusten ari nintzela, Ardanza jauna, Lehendakaria, entzun nuen kazetari baten galderari erantzuten. Galderak zera zioen: ea gure senide presoan hurbilketaren gaiaren konponbidea noiz iritsiko zen. Galdera bera bi hilabete barru egiteko erantzun zion Ardanza jaunak.

Hasera batean irainduta sentitu nintzen;

nahiz eta ikusi dudana gisa horretako gaiak ez dutela ez erantzun politikorik ezta instituzionalik ere. Beraz, pentsatzen dut gure politikoei ez dakitela haien inoperantziak ze nolako ondorioak eta egoerak eragiten dituen.

Termino politikoetan, bi hilabeteko epea nahikoa izan daiteke arazo bat konpontzeko, agian baita laburra ere. Baina gure eta gure senitartekoen superbibentziari dagokionean, berandu izan daiteke. Berandu izan da baita ere Juan Carlos Hernando (Peli) gure senitartekoarentzat, Miguel Angel Blancorentzat izan zen bezala. Ziur gaude bien heriotzak saihestu zitezkeela, zuk eta zure lagunak beste zenbait egoeratan azaldu duzuen ausardiaren zati txikiena azalduko bazenute Espainiako gobernuari legea bete dezan presioa eginez.

Hilabete pare horretan, kanpaina mediatiko izugarri batekin batera, zuk zeuk protagonismo itzela izan zenuen eta epe honetan gertatu diren astakeriak aipatzera noa jarraian, zure kontseilari anti-abertzaleak informatu ez bazaitu:

Hilabete pare honetan, Espainiako espetxeetan 111 preso politiko bahiturik egon dira, euren zigorren hiru laurdenak beteak izan arren (duela gutxi aitzakio egoera bat egunez egun kontatzen zenuen).

Hilabete pare honetan, gaixotasun larriak dituzten 5 preso politikori trasladioa ukatu zaie tratamendu medikua jasotzeko, haien ondorioak inoiz ezagutu nahiko ez badituzu ere.

Uztailaren 1az geroztik, Fernando Elejaldek etengabeko akosoa jasan du Soto del Realeko ziegan funtzionarioen aldetik. Uztailaren 15ean Guardia Zibilak pasillo demokratiko bat egin zien Alcazar de San Juanen senideei. Preso baten lagunak hiru aldiz atxilotu zituen Guardia Zibilak Ceutan. Badajozeko kartzelan senideen autobusak akosoa sufritu zuen. La Santen, mehatxupean, preso bat katxeatu eta umilatu zuten. Preso sozialek preso politiko bati eraso egin zioten. Bi presori eraso egin zieten Caceresen. Bi presoren ziegei su eman zieten Cartagenan. Probokazioak Valladoliden. Mehatxuak eta irainak Josu Ormaetxea, Josune Onaindia, Carlos Recio, Juan Carlos Ioldi etabarren senitartekoen etxeetan. Heriotz mehatxuak eta irainak Castellon, A Coruña, Jaen, Puerto-II, Jerez de la Frontera, Tenerife-II, Carabanchel, Alcala Meco, Valdemoro, Malaga, Valladolid, Basauri, Valencia-III,

Herrera de la Mancha, Villabona, Ocaña, espetxeetan.

Guzti honi bisiten ukazioak, isolamenduak, txapeoak, etabar, gehitzen badiogu hilabete pare batean bizitzaren eta heriotzaren arteko desberdintasuna egon daitekeela esan dezakegu.

1995eko abenduaren 28tik, ia 3 urte igaro dira Eusko Legebiltzarrak presoan hurbilketari Plangintzaren akordioa sinatu zuenetik. Preso guztiek Euskal Herriko espetxeetan zigorra betetzeko eskubidea jasotzen zuten akordio horrek. Ondoren, 1996ko urriaren 3ko akordioa iritsi eta Presoan Ponentzia delakoa sortu zen, zeinak akordioak eta proposamenak egin zituen, 1997ko otsailaren 13koa bezalaxe.

Lan instituzional honi, gure herriko sektore sozial gehienek presoan batzearen aldeko mobilizazioen eta posizionamenduen bidez azaldu duten borondatea gehitzen badiogu, nire galdera honakoa da: uste al duzu, bi hilabete gehiago pasata eta 10 urte igaro ondoren, gizarteak bere errebindikazioak alde batera utziko dituela? Espetxe berrietara ibilbide berriak aurkituko al dizkiguzu, zure «300 km» horietatik urrunago daudenak? Lehendakari jauna, zer egiteko asmoa duzu bi hilabete hauetan?

Madrileko gobernuak ezin du dispartzioa mantendu zure alderdiaren laguntzarik gabe. Beraz, konplizitate moduan ulertzen dugu zure erantzuna guk guztiok; bai zuk eta baita zure alderdiak ere gure herriaren eta bere historiaren aurrean azaldu beharko duzue konplizitate hori. Etengabe jarrera aldaketak eskatzen dituen gizon batek, jakingo du bere esanahia eta gogoratzen dizut oraindik bizitza gehiago salbatzeko garaiz zaudela. Zuen eskuetan dago.

• Jon Barrena Gorostiza
ARRASATE (GIPUZKOA)

Zuzenketa

Jon Alonsoren atzoko zutabea akats bat egin genuen: «giza-jardueraren edozein interes» jartzen zuen tokian honoko honek beharko zukeen: «giza-jardueraren edozein arlotan zero askotako dirutza handiak mugitzen direnean dirutza horiek mugitze bera da helburua, eta interes finantzierok bigarren edo hirugarren mailako bihurtzen du beste edozein interes».

s e i k o u r r e a

Jon Salaberria**Unionistak**

Espainia proiektu historiko bezala laburki definitu duen esaldirik zorrotzena honakoa da ene ustez: «etengabe murrizten ari den inposaketa» dela. Espainiar ejerzitoko lurralde okupatuetan jasaniko porroten ordaina ad hoc definitutako barne etsaiari kolpatzen sendatu nahi izan du. Eta euskaldunoi beti egotzi zaigu barne etsaia izatearena.

Kolonialismoaren lehenengo baldintza, lurraren okupatzea, gaurdaino euskaldunok pairatu behar izan dugu eta pairatzen dugun kolonialismo era ezin lazgarriagoa da, G.C.ren etengabeko iharduera asasinoko lekuko.

Okupazio tresna militar horiek hase-ratik bertatik eramaten dituzte tresna osagarriak, Nebrija aldarrikatutako espainolaren inposaketatik hasita, eskola bidezko desnazionalizazioa, lur eremu horretan bere herrian bailiran arituko diren espainiarrak, poltsikoak berotutik kontratatuak diren bertako jauntxo ezin fide-lagoak... Eta beti, esan bezala, indar horien azken berma gisa, estatuen biolen-tziaren beso armatua bertatik bertara lanean.

PPren apostua une honetan kolonialismo eta zapalkuntzaren modernizazioan datza. Espainiaren identifikazio maila krisian dago. Gazteen arteko kontzientzia nazionala eta jarrera independentista indartuz doa. Euskararen hedapena begi-

bistan... Mekanismo kolonial klasikoak gauditurik gelditzeko arriskua nabarmendu dute. Hortaz, PPK kontraeraso espainol hirukoitza jarri du martxan.

Mediatikoki Espainiaren identifikazio mekanismoak finkatu dituzte eta lanean ari dira etengabe. Baina ez hori bakarrik. Erasoaldia a por ellos ez ezik, a por todas ere bada. Euskal Herria ukatu eta abertzaleak zigortu. Beharrezkoa bada erabil. El Pais Vasco-Espainolean bidea eman: Guggenheim, Urdangarin, Donostiako Zinemaldia, txirrindularitzako mundiala, euskararen aurkako eraso etengabea... Eta azkenik, estrategia borobilduz, neurri errepre-sioak osatu eta babesteko, PP, UPN, PSOE eta UAKo unionistak, biolentziaz, forturaz eta inposaketaz irabazitakoaren jabe direnak, erasoaldiaren lan zikina egiteko lehenengo lerroan kokatu dira etorkin asko txoke indar gisa erabiliz.

Palestina edo Irlandan indar kolonoak dira justizia eta pakerako oztopo, baita baraiekin bat eginez negozio egiten dutenak. Euskal Herrian ere bai.